

יזכר

סגן גולדמן מיכאל

יזכר

יזכר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבְנֵי
אֶשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בַּמִּדְבָּר עַל
הַמְדִינָה - בְּדֶרֶךְ
וְאֶת חֵילִי צִצַּץ הַגֵּנָה לְיִשְׂרָאֵל
אֶשֶׁר נָפְלוּ בַּמְלַחְמוֹת יִשְׂרָאֵל.
יזכר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבַּרַךְ בְּזֵרְעוֹ וְיֵאָבֵל
עַל זֵיו הַעֲלֹמִים וְחַמְדַּת הַגְּבוּרָה וְקְדוּשַׁת
הַרְצֵן וּמַסִּירוֹת הַנַּפְשׁ אֶשֶׁר נִסְפוּ בַּמְעַרְכוֹת
הַנְּעֻדוֹת.

יְהִי גִזְרֵי הַדְּרֹר וְהַנְּצִחֹן הַנֶּאֱמָנִים
וְהַקְּמִיץִים חַתוּמֵי בֶלֶב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

סגן גולדמן מיכאל

בן חיים ונעמי

נולד ב- 9.10.52

בדרום אפריקה

נפל בקרב על צליחת התעלה

במלחמת יום הכיפורים (7.10.73)

23/4/74

לפני, זיהו יום העצמאות השלישי.

לנצחתי היקרה, ולבן ולבנותי ולחברים!

"לפני שבוע בקרוב בכוונתי לנסע לירושלים, לראות את הילדים ולחזור הביתה. יום העצמאות השלישי יום העצמאות השלישי סביב איכילוף וקרובים וקרובים."

אני רואה רק את איכילוף... ואת חשתי צורך לכתוב את הדברים, שחלילה שיהיה קשה מאד איכילוף חי, ויחיה בעצמו בכל רגע אחר, ואני חושבת שאם אצליח להחיות בחיים חדשים העומדים לרשותי. אשתדל.

בזכות אני באהבה ובה, את הימים הנמשכים קרה הכינה את הכתוב שבה אהפך איכילוף, היו אלה ויום לא קליף למורה צעירה, שנה נאטורה בזיכרונה. איכילוף יפה בשלחן הראשון של-יצ שאלתי. שיבה מוטט פסלתי על הכסף תמיד יקף, לא ישל, בעל-ענייני יורקת בדיקון מציאות לא יכולת להפאן אגוט בהופעה איכילוף הקפיד

אוליך שאל, סקב, העיר, צפון... בחצר המורחב חיינו קובלתי או כטפוח-נאצית... מלחמת העולם השנייה, ופע מיכילוף דרתי אהיה-רציתי היו לנו ענייני מציאות אהיה, ואיכילוף העוקב פלח את לבך, מאו רגשות סוער.

לדעתי מורחב עמו השפת-הענייני, לא היה צורך בזה איכילוף הבין. ואני מאמינה את עצמי באם שני משפחה לברנה שאני כה אהבת את הילד הזה? האם זה הובן שאם אהיה בן שפתי יתר בניה?

אלהם אך תחצו שחיה לו כה קל
 כששן הלמים, לא מנוע לה, כך סתם
 היינו משוקקים גיחיות, מאתווי מאגש
 מיכאל תמיד הבין והכל גא אל מקומו
 אלה היה מטפיל זינוו לקוקל אולם
 ורמיץ הבין, ובאמצעותו יוכלתי לבצע
 הכרתי. מיכאל מנוצה - משוע נולד
 מיכאל לא מנוצה - משוע יש אהם

כבר הכרתי לו התמלו אצלו
 ולא בכפי. רובין הסרובו אצלו
 אלה, ארמז אמרן הדבר פאלישי של
 מנוחס מחונק, שקבן חרול, בזל יפני
 לפתוח וקום צרה בקל שבועות הנצרות שלו, ותמיד ספר
 גאנהו ירה של העבודת שמה עיניו עם אלה
 מיכאל היה ילד שמה, גאץ חוט מחונק, צחוקו
 פרישו, חיה מתבלל גרעה ומפיק את כל
 אלה לריקוב ולשיג, לפני שירם אלה באלתה, באלתה יחיה
 וזאת שחברו נשיג גשורי חרובה. הסיג מאפורי
 דלי-תל "מתוך" סגרת

מזלם לא התבללתי אל
 ברוב, מיכאל חיה את עם צמו, מאלה אל יחס מתבללתי
 היו פיוניות בנוסח: "אם אני לא אלן של חמלצותי ואלן
 בנוסח היום אתל ואלתה, דומי שקלתי אלן
 מיכאל, לא חיה אחי.
 אהבתו אתל ואלתה אל יבצר אלו

אתכם, יקירי, מיכאל, אהבתי אתך מאד, ונחמד ספר ההערות
 על אותו היקף והטובה, על אביו המוכשר, על הנאחז והנאחז
 הרוחניים על אופייה הקלנה שרק נולדו עם האל...
 כל השלוח נצחונה - שהאופק היה בירור על שהיה
 החיך המשפחה. שישו שבת עם קודש, מיכאל נחמד
 עם הנורוים.

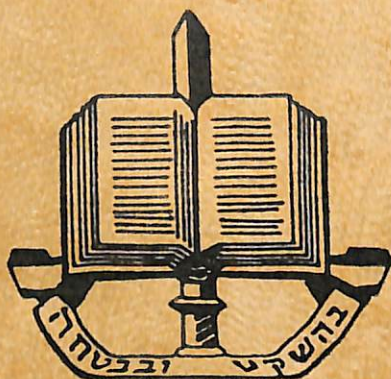
מטובות עם זה יצאו זקנה, אהבתי אותה ש
 אהבתי היקר, עזרתה זה אהבתי זהו, שוחה חסופה
 מטוב מיליון, והחוד בקש... אהבתי גואו, איני נוצה אהבתי
 תהנה, אהבתי זה אהבתי...
 זו הייתה הצולאג שלו זה, נצד כזה ששכר אהבתי
 זה אני משפחה אהבתי זה פואתה.

זה כשנודע זה האף הזה ונאכר, נשכתי שפתי
 ואהבתי בלבי מיכאל זהו אהבתי בנשתי צנין אהבתי
 צנין אהבתי רחמי. אהבתי זה אהבתי ערבים שילכא
 האהבתי זהו אהבתי...
 אהבתי זהו אהבתי, יהיה קשה
 אהבתי, יקירי, אהבתי זהו אהבתי בנשכתי
 קשה אהבתי אהבתי זהו אהבתי, אהבתי
 אהבתי אהבתי.

אין רחמים אהבתי נאלי
 אהבתי ישא היקר בלבי
 מיכאל אהבתי זהו

אהבתי אהבתי

צנין אהבתי

29.10.73

נצ"י. יקרה, שלום,

קשה זי מאלד אנטען און אנטקע זעה, ואני אהאנדל זי שלען
 אים קשה אקאל וקבלא, און אינעם יוגלע אהאנדל - לאני אקאל שטייני.
 זעה זעה נאך זי אן היסקן העכע שפעקן - אים אהאנדל
 איוקי החמוד, האו פנאלי נאך פקח, נאך ושלן, יאנוק אהאנדל זעה
 וסאג אן אהאנדל. אהאנדל חונכט אהאנדל שנה באהאנדל, און אהאנדל האו שטייני
 זאגן בעכטאני וליי אים יתום.
 נאך תאווד, זען ופון, שיני פישטי פישט תאווד אן זעניא -
 האהאנדל - אהאנדל - סאבא.

אסרטיי יתום אהאנדל אהאנדל ופלא - כפי שהיה נאך אהאנדל
 און אהאנדל קפי נצ"י יקרה אהאנדל, נאכט אהאנדל אהאנדל אהאנדל
 אהאנדל כזו - און אהאנדל, קבלא נאך אהאנדל אהאנדל אהאנדל
 קפאק הייב, אים זעכט יום, אהאנדל אהאנדל אהאנדל, אהאנדל אהאנדל
 זי, ונאך אהאנדל אהאנדל אהאנדל - אהאנדל אהאנדל אהאנדל
 און נאך אהאנדל אהאנדל אהאנדל, אהאנדל אהאנדל אהאנדל אהאנדל
 אהאנדל אהאנדל אהאנדל אהאנדל, אהאנדל אהאנדל אהאנדל אהאנדל
 אהאנדל אהאנדל אהאנדל אהאנדל, אהאנדל אהאנדל אהאנדל אהאנדל
 אהאנדל אהאנדל אהאנדל אהאנדל, אהאנדל אהאנדל אהאנדל אהאנדל
 אהאנדל אהאנדל אהאנדל אהאנדל, אהאנדל אהאנדל אהאנדל אהאנדל

היי נאך אהאנדל אהאנדל
 שלען

אהאנדל אהאנדל אהאנדל אהאנדל
 אהאנדל אהאנדל אהאנדל אהאנדל

73/11/13

צאתי והולכים אלם

קשה לפנינו לכתוב זה מילין יצאנו
שאני כותב עם מילין כל כאדם וחיה אלה
שהיה ואינו

מ"ן, שלפניך 7 הפנים האחרונות
היו כאדם, תמיים לספר המאובין
להבנתם ולקליים, מ"ן
מ"ן שאלו יצאת עשירי יחול
בן צור מ"ן החבר שאינו ע"ה
המחלומה קשה ופכאק קצול
למשא

רבים רבים (היו המחלומה קשה
ואכזרית - כל, אבל כאשר תנאים
הקברים קהלים הילת ופאה אצלנו
הרב היו רבים, המחלומה ממש קול
נסבל וצוקים לנו נכסו עשירי אחרים
להמשך המחלומה ובכונת.

כשאני כותב אכתוב זה העניינים
במילין והיא דלה. כלפי חוץ הם
נראה בסדר, צותפים ולקדים כאילו
לא קרה דבר, אבל בסוף הערה.
כשני שאני קוד, אך ורק עם ערתי
במים הכינות והכאה עזול.

אם תפוסו לקלי בלדה ותייה
חלפה בסמן הפולה ובכל
מקרה אשין אשמוך על קשה
שלם במיד
שלמה

עמותת "ייד לשריון" בלטרון

מ.א. 2122676

סגן גולדמן מיכאל ז"ל

בן נעמי וחיים ז"ל

נולד ב-פורט אליזבת-דרא"פ
10/09/52

קיבל עיטור העוז

נפל ב-07/10/73
יא תשרי תשלד

בשרותו ב-גד' 198
מלחמת יום כיפור
סיני ותעלת סואץ
מעוז "מפרקת"

נקבר ב-כנרת

והמסירות של העם היהודי
בתפוצות ובארצו. גם השראה
וגם דוגמה בתחום זה מצא
בביתו ואצל אביו הרופא,
אשר בגלל רוח-התנדבות נטש
את היתרונות המקצועיים
שנצבו לפניו בעיר ועבר,
לפי בקשת צה"ל, לגליל כדי
לסייע כרופא מנתח לחיילים
ולאזרחים כאחד, כבר מימי
בית-הספר היסודי חתר
מיכאל להגשמת משאת-נפשו
ואכן נתקבל לפנימייה
הצבאית וסיים כאחד
החניכים המצטיינים. הוא
היה חובב-טיולים ובכל שעה

מיכאל, בן נעמי וחיים
(היימן) ז"ל, מאנשי מח"ל
שחזרו והשתקעו בארץ, נולד
ביום כ' באלול תשי"ב
(10.9.1952) בעיר
פורט-אליזבת
שבדרום-אפריקה. הוא עלה
ארצה עם משפחתו בשנת 1953
ולמד בבית הספר
היסודי-ממלכתי ד' בטבריה
ואחרי-כן סיים את לימודיו
בפנימייה הצבאית שליד
בית-הספר הריאלי בחיפה.
הוא היה תלמיד מצטיין
וכבר משחר-ילדותו התרשם
מסיפורי מורשת הגבורה

המשך ...

עמותת "ייד לשריון" בלטרוון

מ.א. 2122676

סגן גולדמן מיכאל ז"ל

בן נעמי וחיים ז"ל

הגופני, עבר הסבה ונתקבל לחיל השריון. לאחר שהשתלם בקורסים במקצועות-הטנק, וכן בקורס-צניחה, נשלח לקורס-קצינים וסיים כחניך מצטיין ואחרי-כן השלים גם קורס קציני שריון. לאחר הקורס הוצב בבית-הספר לשריון בתפקידי הדרכה והוענקה לו דרגת סג"מ. הוא היה קצין בעל מרץ ונכונות רבה, ולדברי מפקדו היה בקי בתחומי-מקצועו, נוח לעבודה, אהוד על הכל ומבצע כל משימה שהוטלה עליו באופן מושלם. במלחמת יום הכיפורים השתתף מיכאל בקרבות הבלימה נגד המצרים בחזית סיני. ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973) לחם מיכאל כמפקד-מחלקת טנקים באזור מעוז "מפרקת" על גדות תעלת סואץ, בניסיון לבלום את עליית הכוחות המצריים וחדירתם למעוז. פעמיים נכנס למעוז כדי ליצור קשר עם אנשיו ולפנות את הפצועים, על-אף שכבר היה מכותר על-ידי האויב, שחייליו חדרו לחפרות-הקשר. בנסיונו השלישי להיכנס למעוז, נפגע

של פנאי תר לאורכה ולרוחבה את הארץ, שאהב מאוד את מרחביה והכירם היטב. הוא היה רציני ביחסו לחיים, אך עם זאת הצטיין בחוש הומור והיה עליז ושובב, מטבעו היה שמח בחלקו, ענוותן ונועז גם יחד, בעל מצפון וטוב-לב. תמיד מוכן היה לעזור לזולת ונהג כבן נאמן ומסור להוריו ודואג למשפחתו. לאחר שנפטר אביו עזר בכל לאחיו ואחיותיו הצעירים. הוא היה חברותי ופעיל בקרב אחיו ומכריו, שרחשו לו אהדה רבה וכינהו בשם חיבה "מייק". לאחר שסיים את לימודיו התיכוניים נסע לחו"ל לטיול. אך געגועיו לארץ גברו ובשובו אמר כי שום מקסמים של ארצות-חוץ לא ישוו ליופיה של ארץ ישראל. מיכאל גויס לצה"ל במחצית נובמבר 1970 והתנדב לחיל-השריון. מפאת מחלה קשה נבצר ממנו, להתנדב לחיל הצנחנים ובתחילה נאלץ לשרת בחיל המודיעין. אך הוא לא ויתר על השירות ביחידה קרבית ולאחר שעשה מאמצים רבים לשיפור כושרו

המשך ...

עמותת "יד לשריון" בלטרון

מ.א. 2122676

סגן גולדמן מיכאל ז"ל

בן נעמי וחיים ז"ל

מיכאל ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקיבוץ כנרת. השאיר אחריו אמ, אחים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סגן והוענק לו עיטור העוז על גילוי אומץ לב, אחוות לוחמים ודבקות במשימה. במכתב-תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "לשם ביצוע המשימה שנטל על עצמו, נע מייק במהירות ולמרות החשכה והשטח הלא-מוכר נכנס למעוז וביצע את משימתו באופן מושלם, תוך גילוי אומץ-לב, ידע מקצועי מעולה ושליטה טובה במחלקתו. הכל - תוך שלוה ושקט נפשיים. גם כאשר נפגע הטנק שלו והוא לכאורה סיים את תפקידו - רץ מייק לחפש טנק אחר ובו נכנס בחזרה אל המעוז הנצור. נזכור את מייק עם חיוכו, טוב-לבו, כושר-עבודתו הנפלא ואומץ-לבו. לאור דמותו נחנך את קצינינו בעתיד". אמו תרמה לזכרו תרומה כחלק במימון לוח-הנצחה משותף בבית-הספר הממלכתי ד' בטבריה, לזכר תלמידיו שנפלו במערכה.

עמותת "ייד לשריון"
בלטרון

לאות ולעדות

כי 2122676 סגן גולדמן מיכאל

גילה גבורה במילוי תפקיד
קרבי תוך חירוף נפש.

תאור המעשה

ביום 6 באוקטובר שימש סגן מיכאל גולדמן ז"ל כמ"מ בגדוד טנקים. בליל 7 באוקטובר 1973. לחם סגן מיכאל גולדמן ז"ל באיזור מעוז "מפרקת", על קו המים, בניסיון לבלום צליחת המצרים למעוז. סגן מיכאל גולדמן ז"ל נכנס פעמיים למעוז, ליצור קשר עם אנשי המעוז כדי לפנות את הפצועים, למרות שהמעוז כולו היה כבר מכותר בכוחות אויב שנכנסו גם לחפירות הקשר. בנסיונו השלישי להיכנס למעוז-נפגע ונהרג. במעשיו אלה גילה אומץ-לב, אחרות לוחמים ודבקות במשימה.

על מעשה זה הוענק לו עיטור העוז

לפי חוק העיטורים בצבא הגנה לישראל תש"ל-1970.

רב אלוף מרדכי גור
ראש המטה הכללי

אייר תשל"ה
מאי 1975

"עמו עוז ותושיה לו"

(איוב י"ב ט"ו)

מגיש: דוד מלק

שְׂבוּדַת הַנְּאֻחָה

סֵבֵן בּוֹלְדָמוֹן תּוֹכָאֵל א"כ.

נפ"ל: 7.10.1973

מלחמת יום כיפור

בתעלת סואץ

תוכן העינינים

- 1.....הרקע למלחמת יום הכיפורים
- 2-4.....מהלכי המלחמה בחזית הדרום
- 5-6.....המעוזים בקרב הבלימה
- 7.....נסיבות מותו של מיכאל גולדמן

הרקע למלחמת יום הכיפורים

לאחר מלחמת ההתשה הצטיידו צבאות סוריה ומצרים בנשק רוסי רב, למרות שברח"מ לאנעתרה לכל דרישותיהם למטוסים ולטיילים ארוכי טווח.

כבר ב-1972 החליטו מדינות סוריה ומצרים לצאת למלחמה בישראל, שנה מאוחר יותר, אף כי הכירו במגבלות הכוח והיכולת של צבאותיהם. באביב 1973 החליטו לדחות את המלחמה לסתיו-כדי שסוריה תשלים קליטת ציוד חיוני, כסוככות טיכי קרקע-אוויר וטנקי גישור לציילחת תעלות נ"ט.

צה"ל בפתיחת המלחמה:

לצה"ל היו 6 אוגדות שיריון ובהן 2000 טנקים (פחות מרבע מהם בסדיר), וכ-350 מטוסי קרב. הצי הישראלי היה נחות בהרבה מן הציים הסוריים והמצריים.

המהלכים בפתיחת המלחמה:

מסוף ספטמבר 1973 הובחן תגבור רב של העוצבות הסוריות. צה"ל, בתגובה, תגבר את כוחותיו בגולן בצפותו לפעולה מוגבלת. אגף המודיעין של צה"ל העריך, שסוריה לא תצא למלחמה כללית נגד ישראל בלי מצרים, וגרס כי למצרים לא היו כוונות מלחמה באותו זמן (ה"יקונספציה").

הערכת המודיעין הוטלה בספק ביום ה-5.10, בגלל פינוי חפוז של משפחות היועצים הרוסיים מסוריה וממצרים. הרמטכ"ל, דוד אלעזר ("דדו"), הורה לתגבר את שתי החזיתות בכל השיריון הסדיר, להיכון לגיוס המילואים ולקרוא מיד לשרות צוותי אויר וים. צעדים אלו הגבירו את הכוחות בחזיתות ב-50%, דהיינו, עד כ-460 טנקים (170 מהם בגולן-290 בסיני). בזכות תגבורת זו עמדו הכוחות אח"כ במתקפות הערביות.

ביום הכיפורים תשכ"ד (6.10.1973) לפנות בוקר, נודע למודיעין שצפויה מתקפה לפנות ערב, והוחל גיוס המילואים. ברם, עד שפרצה המלחמה, ב-14:00, עוד לא הוצבו כל כוחות הכוננות הסדירים במערכיהם.

מצרים וסוריה השיגו הפתעה אופרטיבית, אסטרטגית ומדינית.

מהלכי המלחמה בחזית הדרום

שלב א' 10.10-6.10

1) 6.10-10.10: חמש דיוויזיות חי"ר מצריות צלחו את תעלת סואץ ב-5 אתרי אתרי צליחה. המצרים השיקו אסדות התזה לתעלה ופרצו פרצות בסוללת העפר הגבוהה שעל הגדה הישראלית בסיכוני מים חזקים. 15 היימעוזים הישראליים הותקפו.

במקום היתה רק חטיבת שיריון אחת בפיקודו של האלוף מנדלר. הפלוגות פוצלו ל"מעוזים" אך רותקו באש נ"ט. חטיבות המילואים הגיעו בצהרי ה-7.10. במשך כ-30 שעות ניסו הכוחות הסדירים לחסום את התקדמות האויב ואבדו כשני שלישים מכוחם. האויב נאחז בקו ש-4 ק"מ מן התעלה. בבוקר נתנה הוראה לחלץ את האנשים מן היימעוזים-מחציתם חמקו, והנותרים נכנעו או נהרגו (חוץ ממוצב "בודפשטי").

2) 8.10-10.10: הרמטכ"ל העביר את הכוחות למגננה בצמתים הראשיות. אוגדת שרון מנסה לכבוש מחדש את הצומת "חמוטל", שהמצרים תפסו יום לפני כן. המצרים ניסו להתקדם דרומה, אך נבלמו מדרום לעין מוסה. ב-10.10 הועבר הפיקוד על החזית לרב-אלוף (מיל.) חיים ברלב.

שלב ב' 14.10-11.10

ב-12.10 מסרב סאדאת להפסקת אש שהוצעה לו. באותו יום נשלחה רכבת אורית לישראל מארה"ב. הכוחות בחזית, שהיו במגננה, אגרו כוח והתכוננו לצלוח מערבה. ב-13.10 נהרג בקרב אלוף מנדלר, ובמקומו מונה אלוף קלמן מגן. מה-11.10 שככו התקפות המצרים. בליכה העבירו המצרים מזרחה עוצבות שיריון וטיכי נ"ט, לקראת מתקפה כללית של הארמיות ה-2 וה-3. עם שחר ה-14.10 תקפו המצרים בדיוויזיות ובחטיבות לאורך כל חזית התעלה, כדי לפרוץ צירים להתקדמות. חטיבת הטנקים השלישית היתה אמורה לאגוף מדרום, כדי להגיע אל מעברי המתלה. ברם, בכל מקום נהדפו התוקפים תור אבידות כבדות. בסה"כ אבדו המצרים יותר מ-200 טנקים-לעומת 25 שאבד צה"ל.

שלב ג' 24.10-15.10

1) 15.10-18.10: בערוב ה-15.10, כבר למחרת קרב השיריון בו הוכו המצרים, הוחל במבצע הצליחה המורכב, שתוכנן במשך שנים בצה"ל, ואושר ע"י הממשלה. משימת הצליחה הוטלה על אוגדת שרון, ואוגדת אדן נועדה לפרוץ מדרום לראש הגשר. אלוף שרון הועיד חטיבת שיריון

מתוגברת בחי"ר לחדור בתפר הגזרות של הארמיות המצריות, וכהגיע לתעלה מצפון לאגם המר הגדול. חטיבת צנחנים היתה אמורה לצלוח מיידית בסירות סער, בעוד השיריון מחזיק ב"פרוזדור" ובראש הגשר צפונה בשתי הגדות, עד תעלת איסמעיליה. ואילו אוגדת אדן תפרוץ דרומה, תתקוף את השיריון המצרי ותתקדם אל מפרץ סואץ כדי לאיים על הארמיה ה-3 בכיתור.

בליכ ה-16.10-15.10 צלחו הצנחנים בסירות סער ללא התנגדות, ונאחזו ברצועת "החיץ החקלאי" שבקרבת התעלה. אך השיריון נתקל בתנגדות עזה האיזור "החווה הסינית" ועדיין לא היה אפשר לפתוח את הדרכים ולהעביר את הגשרים. ברם, דוברות "תמסח" עקפו מדרום, הגיעו לנקודת הצליחה, ובבוקר ה-16.10 העבירו גדוד טנקים לגדתה המערבית של התעלה. ממזרח לתעלה התנהל הקרב במלוא עוזו, אך ממערב עדיין לא הצליחו המצרים לרכז כוחות נגד הצליחה. גדוד הטנקים שפרץ פגע בסוללות טילים כדי לפרוץ פרצה לחיל האויר.

בליכ ה-17.10-16.10 הוטלו צנחנים למערכה, לבעור הרגלים המצריים ב"חווה". הם נתקלו מקרוב בכוחות ערוכים היטב וספגו אבידות כבדות. אך בחיפוי לחימתם נגררו דוברות הצליחה, ובבוקר הגיעו לנקודת הצליחה על התעלה. ב-17.10 הוכרעה מרעכת הצליחה. המצרים במתקפה ארטיכרית שהקשתה מאוד על מעבר הדוברות. ממזרח תקפו המצרים את ה"פרוזדור" מכל הכיוונים לעבר נקודת הצליחה. אוגדת אדן עשתה מארב לחטיבת טנקים מן הארמיה ה-3 והשמידה אותה, ובליכה חצתה מערבה. עם שחר ה-18.10 פרצה האוגדה מן החיץ-יחד עם חטיבה מאוגדת שרון, וחרף ההתנגדות המצרית הגיעו הכוחות מ"כביש האמנה", כ-8ק"מ ממזרח לתעלה, והתכוננו לפריצה. מאחוריהם נפרץ ציר "טרטור" וגשר הליכס נגרר לתעלה, הושק ונפרס.

2) 19.10-22.10: בשחר 19.10 פרצה אוגדת אדן למישור הפתוח, והתקדמה דרומה כדי להאחז בגבעות ג'ניפה. עוד אוגדה מוקטנת, כפיקוד אלוף מגן, חצתה ונעה אחרי אוגדת אדן, כבשה את צומת "צח", ונפרסה כדי לאבטח את האגף המזרחי של ה"טריז". המצרים החלו להחזיר כוחות כדי לעמוד מול האוגדות שאיימו לנתק את הארמיה ה-3. אוגדת שרון אבטחה את ה"פרוזדור" ממזרח לתעלה, ואת ראש הגשר ממערב, והדפה את המצרים צפונה, במאמץ לשתק את הארטיכרית המרוכזת, שמשיכה להרעיש את הגשרים והאיטה את חציית שירות התחמושת והדלק.

כוחות קטנים קודמו צפונה במישור המדברי לעבר תעלת קהיר-איסמעיליה. כל האוגדות נזקקו לתגבורת חי"ר, כדי לגבור על המצרים ב"חיץ" ובמחנות איזור התעלה.

באותו יום הוסכם בין ברה"מ לארה"ב על הכרחת הצדדים להפסקת אש, והדבר דווח לישראל. כבר ב-21.10 הוברר, כי מסע הכיתור לא יושלם לפני הפסקת האש. אוגדת אדן הופנתה לדרום כדי לחזק את הייטריז" באגם המר.

ב-22.10 שטפו הטנקים מגבעות ג'ניפה, ודהרו על פני המישור כדי להגיע לתעלה בזמן. בה בעת הגיע כוח מאוגדת מגן לכביש סואץ-קהיר וחסם אותו בקי"מ ה-101(מקהיר). אחה"צ הוציא הרמטכ"ל את פקודת העצירה, והטנקים עצרו לאחר החשיכה. בליה נחשפה תורפת העסקה הבין-מעצמתית: היא לא טפלה בפיקוח על קווי החזית, ולכן כוחות מצריים פתחו באש מטווחים קצרים, ובכל מקום בו נתקלו הכוחות, התלקחו תקריות אש.

3) 24.10-23.10: בדרום הייטריז" הישראלי ממערב לתעלה ניסו כוחות מצריים נואשות לשפר את מצבם, ולהחלץ מערבה, והמשיכו את האש. לפיכך, אשרה הממשלה לרמטכ"ל לחדש את ההתקדמות למפרץ סואץ. בצהריים שטמו הטנקים של אוגדת אדן ומגן בחזית רחבה, ומשירדה החשיכה הגיעו למפרץ בעיבורה של העיר סואץ. בליה הגיעה אוגדת מגן דרומה, ואחרי חצות כבשה את נמל ע'דביה. בכך הושלם הכיתור. האיום על הארמיה ה-3 החריד את המצרים והם דרשו לעצור את צה"ל. בחצות ליל 24.10-23.10 הורתה מועצת הבטחון על הפסקת אש מיידית.

האש פסקה ב-07:00 ב-24.10

המעוזים בקרב הבלימה

קו המעוזים היה לאורך הגדה המזרחית של התעלה, שהינה בת 157.5 ק"מ, והוא כלל 30 מעוזים לכוח של מחלקה (מתוכם 2 על חוף הים התיכון ואחד על מפרץ סואץ). המעוזים נמצאו בפתחי צירים וצמתי דרכים שהוליכו לתוך סיני. הם נועדו לאפשר שליטה על התעלה בגזרתם, לספק אינפורמציה על האויב, ולחסום מעבר של כוחות מצריים. מאחוריהם נצבו כוחות שריון וארטילריה לעזרה ותגבור בעת התקפה.

לוחמי המעוזים, שהיו כמעט כולם שריונאים ותותחנים, נהלו את עיקר המלחמה נגד האויב הצולח והצלוח לעכב ולשבש במידה מסוימת את הצליחה המצרית, עד הגעת התגבורת, אולם לא היה בכוחם של הלוחמים הבודדים לעצור את גלי הצליחה המצרית. מתחילת הקרבות הועלתה השאלה האם לפנות את המעוזים לאחר שסיימו את תפקידם. יש לציין, כי יחסי הכוחות בין הכוחות המצריים הצולחים, שמנו כמה חטיבות, לבין המחלקות שישבו בכל מעוז, היו בכתי אפשריים מבחינת הישראליים.

בליכה, אור כ-7 באוקטובר, היתה קיימת הערכה כי ההתקפה המצרית נבלמה וכי כוחות אוגדת מנדלר חברו אל רוב המעוזים. בשלב זה, לא היתה תחושה כי יש לפנות את המעוזים.

אולם, לאחר שבליכה הובהרה יותר תמונת המצב הקשה בו היו נתונים לוחמי-המעוזים, ולאחר שרוב המעוזים מלאו את תפקידם, נתנה ב-7.10.73 בשעה 10:00 הוראה לפנות את המעוזים. בשעה זו כבר היו כל המעוזים מנותקים ומוקפים בדיוויזיות חי"ר מצריות, וכל ניסיון לחבור עמם היה כרוך בקרב קשה.

בצהרי אותו יום, קבל האלוף אדן הוראה לפנות את המעוזים בגזרתו (הגזרה הצפונית). פינוי המעוזים בגזרה זו נמשך כל היום (7.10.1973) והליכה שכאחרי. לוחמי מעוז "אורקל" יצאו עם כוח משוריון, אולם מלבד טנק אחד נתפסו או נהרגו כל הלוחמים. מעוז "לחצנית" נפל בשעה 17:00. המעוזים "כתובה" ו"דרורה" פונו לכא קרב לאחר השעה 14:00, ולוחמי מעוז "מלנו" פונו בליכה 8.10.73-7 וחלק קטן מהם הצליח להגיע עד כוחותינו. לוחמי מעוז "מפרקת" פונו בחלקם ע"י חטיבת שריון מיכואים כבר בליכה 6-7.10.73, וחלקם ניסו להחלץ בכוחות עצמם ב-7.10.73 אך נהרגו או נפלו בשבי. ב-7.10 הצליחו גם אנשי מעוז "לוקון" לסגת. היה ניסיון לחלץ גם את אנשי מעוז "ליטוף", אך לוחמיו נשבו. ב-8.10.73 נפל מעוז "מפצח" בדרום.

נותרו "בודפשט", "חיזיון", "מצמד", "ניסן", ו"מסוק", כשהם
מכותרים לחלטוין בכוחות מצריים. להוציא את מעוז "בודפשט" נפכו
או פונו יתר המעוזים בהמשך הלחימה.

נסיבות מותו של מכאל גולדמן

מייק גולדמן היה מפקד מחלקת טנקים בגדוד 198 עם פתיחת מלחמת יום הכיפורים (6.10.1973), והוצב באיזור מעוז "מפרקת" על גדות תעלת סואץ.

בתאריך 7.10.1973 צלחו המצרים את התעלה באיזור המוצב, והמוצב הותקף ע"י כוחות אויב גדולים. מייק ניסה לבלום את כניסת המצרים למוצב, אך כוחו ספג אבידות כבידות. לבסוף כותר המעוז ע"י המצרים, וחייילים ופצועים ממחלקתו של מייק נשארו לכודים בתוך המעוז.

מייק לא הסכים להשאיר את כוחמיו, מתוך ידיעה כי יפקידם לשבי או למוות. לכן, נכנס פעמיים למעוז כדי ליצור קשר עם חייכיו. בשלב זה כבר היה המעוז מכותר לחלוטין, והחייילים המצריים כבר חדרו לחפרות הקשר.

בניסיונו השלישי להיכנס למעוז, נפגע מייק ונהרג.

במעשהו זה גיכה גבורה תור חירוף נפש, ועל כן הוענק לו עיטור העוז

יהי זכרו ברוך

ביבליוגרפיה

האנציקלופדיה העברית

עיתוני "במחנה" על המלחמה

ספר זכרון-הפנימיה הצבאית

ספר "יזכור"

לאות ולעדות

כי סגן גולדמן מיכאל ז"ל

מ.א. 2122676

גילה גבורה

במילוי תפקיד קרבי

תוך חירוף נפש

במלחמת יום הכיפורים

תיאור העיטור

ביום 6 באוקטובר שימש סגן מיכאל גולדמן ז"ל כמ"מ בגדוד טנקים. בליל 7 באוקטובר 1973. לחם סגן מיכאל גולדמן ז"ל באיזור מעוז "מפרקת", על קו המים, בניסיון לבלום צליחת המצרים למעוז. סגן מיכאל גולדמן ז"ל נכנס פעמיים למעוז, ליצור קשר עם אנשי המעוז כדי לפנות את הפצועים, למרות שהמעוז כולו היה כבר מכותר בכוחות אויב שנכנסו גם לחפירות הקשר. בנסיונו השלישי להיכנס למעוז-נפגע ונהרג. במעשיו אלה גילה אומץ-לב, אחווה לוחמים ודבקות במשימה.

על מעשה זה הוענק לו

עיטור העוז

לפי חוק העיטורים בצבא ההגנה לישראל

רא"ל מרדכי גור
ראש המטה הכללי

אייר תשל"ה
מאי 1975

"עמו עוז ותושיה לו" (איוב י"ב, ט"ז)